

talte med Hensyn til Ansættelsen, mener jeg, at de samme Bønhøveligheder ere tilfede i grumme mange Forhold, jeg vil f. Ex. nævne Valget af Brandfogderne. Men jeg kan meget gjerne gaa med til, at det bliver de kommunale Raad, der ene have Ansvaret. Jeg er enig i, at det er meget uheldigt at dele Ansvaret mellem forskellige Personer, saa at man ikke rigtig veed, enten det er Politimesteren eller Sogneraadet, der ansætter en Mand, som man ikke rigtig er tilfreds med, eller hvorledes man kan faae en Mand afskediget, som man ikke er tilfreds med.

Sauerslev: Det var naturligvis ikke min Mening, at vi af Hensyn til det andet Ting ikke her i Thinget skulde foretage Forandringer, naar vi anse dem for rigtige, og jeg kan saaledes tiltræde den ærede Formands Udtalelser. Til den ærede 2den Landsthingsmand for 10de Kreds (Søsen) skal jeg bemærke, at hans Argumentation egentlig bestyrkede mig i ikke at stemme for Ændringsforslaget under Nr. 1, som det foreligger; jeg kan efter den ærede Landsthingsmands Forklaring endnu nødigere, end jeg kunde tidligere, stemme derfor. Den ærede Landsthingsmand fremdrog flere Tilfælde, som kunde indtræde, og i hvilke det især maatte være magtpaaliggende for Politimesteren at have Ret til at ansætte Fæstemænd. Jeg finder det dog noget mærkeligt, at man ikke ligesaa godt paa dette Omraade som paa andre skulde give tilkænde, at den kommunale Selvstyrelsestande ikke er i Tilbagegang. Jeg finder nemlig, at det af mange Grunde er nødvendigt, at den kommunale Selvstyrelse bør udøve sin Indflydelse paa Valget af en Fæstemand, som særlig skal virke i de kommunale Kredse, og jeg kan ikke forstaa, at man kan tro, at Politimesteren er den, der bedst kan finde en Mand, som med Held kan virke i Kredsen, da man dog maa forudsætte, at Politimesteren er mindre kjendt med Personen i Kredsen, end de paagældende kommunale Raad, og disse maa altsaa bedre kunne finde en Mand, for hvem de have en saadan personlig Afgtelse, at de kunne benytte ham med den Tillid, der er nødvendig i de Tilfælde, her er Tale om. Jeg kan paa ingen Maade fravige min Tanke, den nemlig, at hvis Bestemmelsen ikke bliver forandret saaledes, som af mig antydet, kan jeg ikke stemme for den hele Forandring, der her foreslaas.

Mourier-Petersen: Jeg er aldeles enig med den ærede Landsthingsmand for 10de Kreds (Søsen) i hans Bemærkninger om det Uheldige i, saaledes som Lovforslaget bestemmer — og i den Henseende har Udvalget jo ikke foreslaaet nogen Ændring — at Valget af Fæstemænd skal være delt mellem to forskellige Myndigheder, nemlig den kommunale Myndighed og Politimesteren. Derimod er jeg ikke enig med

ham i, at man da i alt Fald hellere maatte overlade det til den kommunale Myndighed alene at afgjøre Udnevnelser af Fæstemænd. Jeg anser det for rettest, at hele denne Sag holdes ganske udenfor de kommunale Myndighedsforhold; og at det ene og alene bliver Politimesteren, der dog væsentlig har med hele Kontrolten at gjøre, som ogsaa udelukkende faar med Valget af Fæstemænd at gjøre. Det er en Sag, som efter sin hele Betskaffenhed egentlig ikke er af det Slags, som henhører under de kommunale Myndigheds Afgjørelse; det er egentlig en Sag, der er af politiretlig Betskaffenhed, og jeg tror, at det paa ingen Maade vilde være nogen heldig Afgjørelse, der vilde finde Sted fra Amtsrådets Side, idet Valget i Reglen maa falde paa Personer, som ere mere eller mindre ubekendte for Amtsrådet. Jeg vil ikke stemme for det første Ændringsforslag, da jeg tror, at det er rigtigere at indskrænke Fæstemandsinstitutionen til de i Lovforslaget nævnte Steder og ikke gjøre den almindelig for hele Landet. Jeg tror slet ikke, at man har Trang paa Landet til denne Institution; naar den findes i Byerne, er det vist mere end tilstrækkeligt. Det er meget heldigt og rigtigt at faae Fæstemandsinstitutionen kontrolleret, men at det skulde være en Institution af saa særdeles vigtig Betskaffenhed, at man kunde ønske den udvidet ogsaa til Landet, indser jeg slet ikke. Tværtimod tror jeg, at den mere vil kunne gjøre Skade end Gavn udenfor Byerne.

Justitsministeren (Mellermann): De Ændringsforslag, der foreligger til dette Affnit, som nu er sat under Forhandling, frembyde efter min Mening egentlig kun eet Spørgsmaal af nogen fremtrædende Interesse, nemlig Spørgsmaalet om Fæstemandsinstitutionens Udvidelse til Landet. Der er med Hensyn til dette Spørgsmaal fremkommet forskellige Udtalelser, og derfor skal jeg først tillade mig ved nogle faa Bemærkninger at minde om, hvori egentlig Forskjellen ligger mellem de forskellige Meninger. Jeg tror ikke, at den egentlig er saa stor, som det i Debatten synes at være forudsat fra flere Sider. Naar det er blevet sagt, at dette Spørgsmaal om Fæstemandsinstitutionens Udvidelse til Landet ikke havde nogen principiel Betydning, antager jeg, at den ærede Ordfører dermed har ment, at Ændringsforslaget ikke er anderledes eller mere forskjelligt fra Lovforslaget, som det foreligger, end at ogsaa Lovforslaget aabner Mulighed for, at Fæstemandsinstitutionen kan blive udvidet til Landet. Vi maa huske paa, at, som Lovforslaget nu lyder og som det i forrige ordentlige Samling er vedtaget i det andet Thing, skulde det være saaledes, at Amtsrådet kunde beslutte Indførelsen af Fæstemandsinstitutionen enten i hele Amtsrådskrebsene eller i enkelte Dele af dem. Altsaa selve Lovforslaget aabner en Mulighed for, hvis Amtsrå-